

УДК 37.016:78

DOI <https://doi.org/10.32782/2310-0583-2025-54-10>

СУЧАСНІ ТЕХНІКИ ТА СПЕЦИФІКА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ В ІНТЕРПРЕТАЦІЇ РЕПЕРТУАРУ ДЛЯ КЛАСИЧНОЇ ГІТАРИ

Олексій Таран – магістр музичного мистецтва, викладач кафедри інструментально-виконавської майстерності, Київський столичний університет імені Бориса Грінченка; старший викладач, Київська дитяча музична школа № 7 імені Ігора Шамо
<https://orcid.org/0009-0000-5667-5152>

Стаття присвячена аналізу сучасних технік гри на класичній гітарі та особливостям їх застосування в інтерпретації концертного репертуару. Розглянуто широкий спектр прийомів – від перкусійних (golpe, body percussion, tapping, slap) до експериментальних засобів («гітарний смичок», prepared guitar). Показано, що ці техніки розширюють темброво-ритмічні можливості інструмента, трансформують інтерпретаційне мислення та наближають гітару до тенденцій сучасної музичної мови.

Методологія ґрунтується на поєднанні аналізу науково-методичної літератури та практичного досвіду автора як виконавця й педагога. Окрема увага приділена міжнародним довідковим і нотним виданням, де систематизовано сучасні прийоми, їх нотацію та шляхи опанування.

Практичний аспект базується на прикладах із творчості Лео Брауера, Роланда Дьєнса та інших композиторів, а також на аналізі їх застосування у конкурсній і навчальній практиці. Доведено, що сучасні техніки сприяють переходу від кантиленної моделі інтерпретації до поліфонічного й ритмічно-текстурного мислення. Вони дають змогу створювати багатогарові фактури, імітувати ансамблеве звучання, стилізувати популярні жанри. Водночас вони висувають і нові виклики: динамічний баланс, координацію рухів, уникнення зайвих жестів.

Методичні рекомендації зосереджені на поетапному засвоєнні – від вправ і контролю ритму до інтеграції у творчі. Наголошено на значенні відеоаналізу, використання метронома й експериментальних практик для розвитку інтерпретаційної свободи. Окремо підкреслено потребу критичного підходу до новаторських засобів (зокрема, prepared guitar), що вимагає від виконавця чіткого розмежування традиційного та експериментального звучання.

Наукова новизна полягає в систематизації сучасних технік у поєднанні з методикою їх опанування, яка інтегрує світові підходи та українську педагогічну практику.

Практичне значення визначається можливістю використання матеріалів у навчальних програмах і репетиційній роботі. Інтеграція сучасних технік збагачує концертний репертуар гітари та сприяє підвищенню професійного рівня сучасної гітарної школи.

Ключові слова: класична гітара, сучасні техніки, golpe, body percussion, tapping, slap, prepared guitar, гітарний смичок, інтерпретація, виконавська майстерність, педагогічна методика.

Вступ. Класична гітара у XX–XXI століттях переживає активний процес оновлення виконавської техніки. Розвиток сучасних прийомів гри зумовлений прагненням композиторів та виконавців розширювати темброво-ритмічні можливості інструмента та адаптувати його до вимог сучасної музичної мови. Перкусійні та комбіновані прийоми (golpe, body percussion, tapping, slap), а також експерименти з різноманітними сучасними «гаджетами» («гітарний смичок», «припарована гітара») демонструють новий рівень композиторської та інтерпретаційної свободи. Актуальність теми підтверджується численними дослідженнями, які висвітлюють як художні, так і методичні аспекти використання цих технік [1; 2; 3; 4; 5; 6].

Матеріали та методи. Для дослідження специфіки застосування сучасних технік гри на класичній гітарі використано комплексний підхід. Теоретичну основу склали: аналіз українських праць із методики викладання та розвитку виконавської майстерності [1; 2]; опрацювання сучас-

них міжнародних довідників та нотних видань, у яких докладно описані розширені прийоми та способи їх застосування [3; 4; 5; 6].

Практична частина спиралася на особистий педагогічний та виконавський досвід, спостереження за використанням сучасних технік у концертах та конкурсах, а також аналіз прикладів із репертуару Лео Брауера (*Cuban landscape with rain*) [7] та Ролана Дьєнса (*Tango en Skaï; Libra Sonatine*) [8; 9].

Виклад основного матеріалу. Сучасні техніки гри на класичній гітарі стали важливим чинником оновлення виконавської практики: вони розширюють темброво-ритмічний словник інструмента й змінюють інтерпретаційні підходи до репертуару (від «лінійного співу» до текстурно-ритмічного мислення). Це відповідає як загальносвітовим тенденціям опису та класифікації розширених прийомів, так і вітчизняним педагогічним настановам щодо оволодіння новими технічними можливостями інструмента [1; 2; 3; 4; 5; 6].

Перкусійні прийоми (*golpe*, *slap*, *tapping*), а також розширені темброві засоби (*sul ponticello*, *sul tasto*, шумові ковзання, натуральні та штучні *flageolet*) докорінно змінюють виконавську парадигму. Вони переводять інтерпретацію від суто кантиленної моделі до текстурно-ритмічної, де тембр і ритм виконують смислотворчу функцію. У світовій методичній літературі ці техніки детально описані з позицій акустики інструмента, аплікатурних рішень і способів нотації [3; 4; 5; 6]. Урахування цих напрацювань є доцільним для розвитку української виконавської та педагогічної практики, оскільки дає змогу узгодити сучасні інтерпретаційні підходи зі світовими стандартами та підвищити рівень професійної підготовки гітаристів.

З огляду на методику, сучасні перкусійні й темброві дії слугують «ритмічним двигуном» інтерпретації: підкреслюють метричні опори, створюють контрастні фактурні пласти, дають можливість стилізувати танцювальні / популярні жанри без «зовнішніх» засобів. Комбіновані моделі (одночасна мелодія + перкусія; *tapping* із підтримкою баса; арпеджіо з додаванням *golpe* або *body percussion*) формують поліфонічні ілюзії та збільшують щільність фактури. Методично важливо вибудовувати «ієрархію голосів» і розшаровувати матеріал на мікрівправи з фіксованими акцентами (поетапність від ізольованої дії до цілісної фрази). Ключові виклики – баланс гучності додаткових прийомів щодо мелодії, координація незалежних рухів рук та економія зайвих жестів.

З метою систематизації практичного досвіду та узгодження його з науковими дослідженнями проведемо структурований виклад сучасних технік гри на класичній гітарі з методичними рекомендаціями щодо їх застосування.

Golpe (перкусійний удар по верхній деці гітари) створює чіткий метричний акцент без руйнування кантиленної лінії. Традиційно цей прийом прийшов з фламенко, але у сучасному гітарному аранжуванні він став ефективним засобом ритмічного підсилення і в академічному контексті. Великий палець *p* виконує роль опори на басовій струні, а палець *a* здійснює короткий пружний удар під кутом приблизно 45° по поверхні верхньої деки. Таке поєднання забезпечує збереження мелодійної плавності та чіткість ритмічної структури.

Інтерпретаційне значення. Використання *golpe* додає фактурі виразного ритмічного малюнку, допомагає підкреслити внутрішній пульс і стилізацію під танцювальні жанри або елементи фольклору. У сучасному репертуарі це

дозволяє створювати ефект ансамблевої взаємодії без додаткових ударних інструментів.

Методичні рекомендації:

- **Початковий ритм.** Відпрацьовувати *golpe* на слабких долях «2&» і «4&» при стабільних басах на «1» і «3» у темпі 60–100 BPM;

- **Контроль гучності.** Використовувати відеозапис для перевірки сили удару та дзеркало для точності позиції пальця, щоб уникнути надмірного шуму або пошкодження деки;

- **Варіювання кутів.** Практикувати зміни кута атаки (близько 45°) і розташування пальця, щоб знайти оптимальний баланс між глибиною та чіткістю звуку;

- **Інтеграція з акомпанементом.** Спершу відпрацьовувати удари окремо, потім вводити їх у прості акомпанементні схеми, а далі – у готові твори;

- **Ритмічна стабільність.** Тренуватися з метрономом та у поєднанні з простими акордовими послідовностями для розвитку незалежності пальців і стабільного таймінгу.

Відеоприклад: [10] – демонстрація правильної позиції руки, сили удару та базових рухів для відпрацювання *golpe* у сучасному гітарному аранжуванні.

Body percussion (різноманітні удари по корпусу гітари) значно розширює ритмічний діапазон гітари, імітуючи ударні інструменти. Для глухого «тому» використовують нижню частину деки, тоді як для різкого «кліку» – обичайку. Поєднання різних зон та типів ударів дозволяє створювати ефект багат шарової перкусії, не втрачаючи мелодійної лінії.

Відеоприклад: [9] – яскравий зразок поєднання різноманітних ударів по корпусу гітари, що підкреслює ритмічний складник аранжування.

Методичні рекомендації:

- **Дослідження зон звучання.** Рекомендується «дослідити» різні ділянки верхньої деки та обичайки, прислухаючись до відмінностей у тембрі та силі відгуку. Кожна зона може дати унікальний відтінок звуку – від низьких глухих тонів до дзвінків «клацань».

- **Розділення рухів.** На початковому етапі корисно відпрацьовувати удари окремо від основної мелодії: тренувати ритмічні патерни тільки правою рукою, без участі лівої.

- **Поступове інтегрування.** Після засвоєння базових рухів вводити удари у прості арпеджіо чи акомпанемент, поступово поєднуючи з басами та мелодією.

- **Контроль динаміки та економії рухів.** Слід уникати надмірно сильних ударів, які

можуть перевантажити звук або пошкодити деку. Використання мінімального, але чіткого руху підвищує ефективність і знижує ризик травмування інструмента.

- **Рекомендовані вправи.** Використати прості ритмічні моделі (наприклад, «клік–бас–клік») та метроном для формування стабільного пульсу. Для розширення спектра варто чергувати удари пальцями, долонею й кісточками.

- **Додаткове джерело:** [11] – містить приклади й пояснення різних типів ударів та способів інтеграції їх в акомпанемент.

Tapping – це розширена техніка гри на гітарі, коли ноти видобуваються ударами пальців лівої або обох рук без традиційного щипка правою рукою. Замість щипка виконавець швидко «притискає» (*tap*) палець до струни над ладом, створюючи звучання за рахунок енергії удару. Чистота звучання залежить від точності удару над ладом і рівності гучності. На високому рівні володіння ця техніка дозволяє значно розширити технічний арсенал виконавця, наближаючи можливості гітари до фактури фортепіано – фактично можна задіяти до десяти пальців одночасно.

Інтерпретаційне значення. *Tapping* відкриває можливість створювати поліфонічні текстири, складні ритмічні патерни та мелодійно-басові лінії без втрати виразності. Використовується як у сучасних класичних творах, так і в стилізаціях джазових чи танго-композицій, дозволяючи імітувати ефекти, що раніше були недоступні для гітари. Цей прийом особливо ефективний у поєднанні з *slap* або *golpe*, утворюючи ритмічні шари без застосування зовнішніх перкусійних інструментів.

Методичні рекомендації:

- **Початковий етап.** Починати з послідовності *tap* по V–VII ладам пальцями лівої руки, додаючи *tap* по XII ладу пальцем правої. Це формує базову координацію та рівність звуку. Поступово об'єднувати *tap*- удари з низхідним *legato*.

- **Додавання басів *ostinato*** на першу долю, утримуючи стабільний ритм.

- **Короткі етюди.** Перейти до коротких етюдів, де *tap*-ноти чергуються з акордами чи басами на різні долі. Це розвиває незалежність рук і зміцнює ритмічне відчуття.

- **Контроль динаміки.** Використовувати мінімальний, але чіткий рух, аби уникнути зайвого шуму та забезпечити чистоту звучання.

- **Інтеграція з іншими прийомами.** Поступово поєднувати *tapping* із *golpe* або *body percussion* для створення комплексних ритмічних структур.

Відеоприклад: [12] – демонстрація незалежності голосів і контролю ритму у прийомі *tapping* двома руками; [9] – використання елементів *tapping* у сучасному гітарному аранжуванні.

Slap – це перкусійний прийом, який забезпечує короткий і виразний звук, додаючи фактурі більшої імпульсивності. Виконавець використовує долоню чи пальці (переважно «р») для удару по струнах, одразу приглушуючи звук. Також застосовується «піддівання» струн (переважно басових) з подальшим різким відпусканням для створення додаткового ритмічного та тембрового ефекту, що імітує короткий перкусійний «степ» або щипок ударного характеру. На класичній гітарі цей прийом дозволяє імітувати ударні елементи без додаткових інструментів та ефективно підкреслювати пульс акомпанементу.

Інтерпретаційне значення. *Slap* застосовується у сучасних аранжуваннях для створення енергійного ритмічного шару, особливо у стилізаціях під поп, джаз або танцювальні жанри. Він може виступати як самостійний ритмічний елемент або бути доповненням до *golpe* чи *body percussion*, підсилюючи виразність виконання.

Методичні рекомендації:

- Виконувати *slap* на долях «1» і «3», а приглушені удари – на «2» і «4», тренуючи регулярність пульсу.

- Одразу приглушувати звук після удару, щоб уникнути небажаних резонансів.

- Контролювати силу удару: не допускати надмірної гучності та не вдаряти по накладці, аби не пошкодити інструмент.

- Використовувати метроном у діапазоні 70–100 BPM для стабільності ритму.

- Тренувати поєднання *slap* із простими арпеджіо або басами, поступово ускладнюючи фактуру.

Відеоприклад: [13] – демонстрація прийому *slap* та комбінованих перкусійних ефектів на нейлонових струнах.

Тремоло / «Фантомний медіатор». Класичне тремоло на гітарі – це швидке повторення тієї самої ноти на одній струні для створення ілюзії безперервного звучання (*legato*-лінії). Стандартна схема виконання – *p–a–m–i*. Традиційно застосовується переважно у романтичному та іспанському репертуарі (наприклад, *Recuerdos de la Alhambra* Франциско Таррегі).

Одним з «екзотичних» прийомів сучасної практики є «фантомний медіатор» (*phantom pick*). Це техніка пальцевого звуковидобування, яка імітує використання плектра. Вона базується на постійному односторонньому штриху, виконуваному

зовнішнім краєм нігтя. Зазвичай застосовується вказівний палець, складений разом із великим у позицію, подібну до утримання медіатора, але функцію плектра виконує ніготь. Така техніка дозволяє створювати виразніший і чіткіший звук без реального медіатора, надає фактурі ритмічної енергії та розширює темброві можливості.

Інтерпретаційне значення. «Фантомний медіатор» застосовують у сучасних аранжуваннях, щоб підсилити перкусійний характер акомпанементу, додати різкості *pizzicato* або урізноманітнити темброве забарвлення без зміни класичної техніки гри правою рукою. Цей прийом широко застосовується у стилізаціях джазу, танго, боса-нови та авторських композиціях.

Методичні рекомендації:

- **Початок відпрацювання.** Починати з чергування штриху вниз на одній струні, концентруючись на чистоті та однаковій гучності кожного удару.

- **Додавання басів.** Поступово вводити басові ноти, контролюючи баланс між басом і мелодією.

- **Варіювання штриха.** За наявності міцних і довгих нігтів можна застосовувати змінний штрих (вгору / вниз) для розширення ритмічних можливостей.

- **Інтеграція.** Поєднувати «фантомний медіатор» із *golpe* або *body percussion* для створення складних ритмічних текстур.

- **Самоконтроль.** Використовувати відеозапис або дзеркало для оцінки кута атаки, сили удару та рівності тембру.

Відеоприклад: [7] яскравий приклад епізодичного застосування техніки «фантомний медіатор» на класичній гітарі.

«Гітарний смичок». Звукотворення відбувається шляхом проведення смичком (зазвичай скрипковим або адаптованим під особливості гітари) по струнах. Такий прийом дозволяє отримати довгі, «співучі» звуки, яких неможливо досягти традиційним щипком.

Цей прийом застосовують у сучасній експериментальній та авангардній музиці, а також у творах композиторів ХХ–ХХІ століть для розширення тембрової палітри. Його використовують як у камерних ансамблях, так і в сольних експериментах. Використання смичка на класичній гітарі створює ефект, подібний до струнних оркестрових інструментів, додаючи новий вимір звучанню.

Методичні рекомендації:

- **Канифоль та позиція.** Використовувати мінімальну кількість канифолі, щоб уникнути надмірного шуму та прилипання.

- **Зона гри.** Працювати біля підставки (бриджу) для яскравішого та більш сфокусованого тембру, або над резонатором – для м'якшого, «оксамитового» звучання.

- **Контроль рухів.** Рух смичка має бути плавним і контрольованим: різкі атаки можуть призвести до небажаних скрипів чи «шумів».

- **Інтеграція в твір.** Починати з простих довгих нот на відкритих струнах, поступово вводячи гармонічні зміни та ритмічні фігури.

- **Комбінування.** Поєднувати звучання смичка з перкусійними або флажолетними ефектами, щоб створювати контрастні текстури у сучасному аранжуванні.

Відеоприклад: [15] – гра на класичній гітарі з використанням гітарного смичка в поєднанні з комбінованими прийомами.

Припарована (підготовлена) гітара (*prepared guitar*). Специфіка цієї техніки полягає у тому, щоб між струнами або на корпусі гітари встановлювати сторонні предмети (гумки, затиски, металеві елементи, папір тощо), щоб змінити тембр звучання – створити перкусійні, дзвінкі або «електроноподібні» ефекти. Цей прийом дозволяє досліджувати нетрадиційні звукові варіації і вводити «неочікувані» тембри у сучасні композиційні та імпровізаційні процеси.

Ідея запозичена з *prepared piano* Джона Кейджа (винайдена у **1940 році**) [17]. У сучасній гітарній музиці *prepared guitar* застосовують як в авторських авангардних композиціях, так і в імпровізаційних виступах або перформансах. Виконавці часто комбінують підготовлені ефекти з класичним щипком, перкусією чи електронікою, щоб досягти текстурної різноманітності і створити контраст між звуком традиційним і експериментальним.

Методичні рекомендації:

- Використовувати легкі та безпечні матеріали, які не пошкодять лак або струни, наприклад: тканину, м'яку гуму, пластик, неагресивні металеві затиски.

- Зберігати записи або нотувати точне розташування предметів, щоби можна було відтворити бажаний ефект – зміна розміщення навіть на декілька міліметрів може суттєво вплинути на тембр.

- Вводити цей прийом лише після ознайомлення студентів із базовими техніками та тембрами гітари, щоб уникнути плутанини між традиційним звучанням та експериментальним.

- Контролювати гучність та резонанс: перевіряти, чи не виникають небажані шуми, перевантаження чи спотворення, особливо якщо додані метал чи тверді матеріали.

• Працювати з метрономом або із записом, щоб оцінювати зміни в тембрі та ритмі після підготовки.

Відеоприклад: [17] авторська композиція є прикладом застосування «підготовленої гітари», на струни якої прикріплюються вібруючі предмети з метою отримання розширених тембрів.

Висновки. Сучасні техніки гри на класичній гітарі стали важливим чинником оновлення виконавської практики XX–XXI століть. Вони забезпечують розширення темброво-ритмічного арсеналу інструмента, змінюють характер інтерпретаційного мислення та сприяють інтеграції класичної гітари в контекст новітніх музичних тенденцій. Перкусійні прийоми (*golpe, body percussion, tapping, slap*), а також експериментальні засоби («гітарний смичок», *prepared guitar*) формують новий рівень композиторської й виконавської свободи, наближаючи інструмент до можливостей ансамблевого звучання.

Результати дослідження засвідчили, що використання цих технік сприяє переходу від суто кантиленної моделі інтерпретації до текстурно-

ритмічного та поліфонічного мислення. Водночас розширення виконавського арсеналу створює низку викликів, пов'язаних із балансуванням гучності, координацією незалежних рухів рук. Їх подолання можливе лише за умови системного методичного підходу.

Практичне значення сучасних технік виявляється у підвищенні якості педагогічного процесу. Поетапне засвоєння прийомів – від ізольованих вправ до інтеграції у повні твори – дає змогу студентам поступово оволодівати складними виконавськими моделями. Особливе місце займають методи відеоаналізу, використання метронома, а також практика комбінованих моделей, що формують у студентів інтерпретаційну свободу та гнучкість мислення.

Таким чином, сучасні гітарні техніки не лише збагачують концертний репертуар, а й підвищують рівень професійної підготовки виконавців. Вони створюють умови для поєднання традицій і новаторства, сприяють розширенню педагогічних можливостей та стимулюють подальший розвиток сучасної гітарної школи.

Література

1. Касілов І. А. Розвиток виконавської техніки студентів-гітаристів у процесі навчання на факультеті мистецтв. *Педагогіка вищої та середньої школи*. 2015. Вип. 45. С. 12–17. URL: https://www.researchgate.net/publication/352265940_Rozvitok_vikonavskoi_tehniki_studentiv-gitaristiv_u_procesi_navcanna_na_fakulteti_mistectv (дата звернення: 17.07.2025).
2. Тущенко М. М. Розвиток виконавської майстерності студентів-гітаристів у процесі навчання в закладах вищої освіти. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2024. № 1. С. 339–343. URL: https://elib.nakkkim.edu.ua/bitstream/handle/123456789/5470/Visnyk_2024_1_DOI-339-343.pdf (дата звернення: 17.07.2025).
3. Shepherd A. The Application and Performance of Extended Techniques on the Classical Guitar. MPhil Thesis. University of Adelaide, 2021. URL: https://digital.library.adelaide.edu.au/dspace/bitstream/2440/130673/1/Shepherd2021_MPhil.pdf (дата звернення: 24.07.2025).
4. Çoğulu T. Extended Techniques for the Classical Guitar. VDM Publishing, 2011. URL: https://tolgahancogulu.com/wp-content/uploads/2019/07/Makale2_compressed.pdf (дата звернення: 24.07.2025).
5. Birch M. Jazz Mind and Classical Hands: Roland Dyens and his Style of Arranging and Performing. Research Seminar, 2005. URL: https://s3.amazonaws.com/teacher-files-musicteachershelper-com/3435/jazz_mind_and_classical_hands_roland_dyens_and_his_style_of_arranging_and_performing.pdf (дата звернення: 17.07.2025).
6. Josel S. F., Tsao M. The Techniques of Guitar Playing. Bärenreiter. 2014. URL: https://mingtsao.net/wp-content/uploads/texts/The_Techniques_of_Guitar_Playing_excerpt.pdf (дата звернення: 17.07.2025).
7. Kharkiv Guitar Quartet. Leo Brouwer – Cuban landscape with rain. 2012. URL: https://www.youtube.com/watch?v=SaRlejRDC4&list=RDSarlejRDC4&start_radio=1 (дата звернення: 24.07.2025).
8. Dyens R. Tango en Skaï. Éditions Henry Lemoine. 1985. URL: <https://www.henry-lemoine.com/en/partitions-guitare/973-tango-en-skai.html> (дата звернення: 24.07.2025).
9. Dyens R. A Night in Tunisia. YouTube. 2009. URL: https://www.youtube.com/watch?v=yeL5YNzvWek&list=RDyeL5YNzvWek&start_radio=1 (дата звернення: 24.07.2025).
10. Kai Narezo. How to play GOLPE | Flamenco Guitar Lesson. 2021. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=enfHpKtJolI> (дата звернення: 17.07.2025).
11. Meeker J. Guitar – Jared Meeker – Body Percussion. 2020. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=YMvo30fQYXY> (дата звернення: 17.07.2025).
12. Fulara A. Two Handed Tapping for Classical Guitar & Roland Dyens. 2022. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=6Dm6rDNXDII> (дата звернення: 17.07.2025).
13. Ortega Academy. Slapping Nylon Strings. 2021. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=GllBxEPqh-c> (дата звернення: 17.07.2025).
14. EverlastJazz. Roland Dyens - Fuoco (Libra Sonatine). 2007. URL: https://www.youtube.com/watch?v=AO9AhMqXs_s&list=RDAO9AhMqXs_s&start_radio=1 (дата звернення: 17.07.2025).

15. Pickaso Guitar bow. A classical guitar duet. 2021. URL: https://www.youtube.com/watch?v=8RqUw7N_vUg (дата звернення: 17.07.2025).
16. Castilla Peñaranda C. I. Leo Brouwer's Estudios Sencillos for Guitar: Afro-Cuban Elements and Pedagogical Devices : дисертація. University of Southern Mississippi. 2009. URL: <https://aquila.usm.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=2033&context=dissertations> (дата звернення: 24.07.2025).
17. HistoryLink. John Cage debuts his «prepared piano» in Seattle on April 28, 1940. URL: <https://www.historylink.org/File/9422> (дата звернення: 24.07.2025).
18. Yuval Avital. Kina' for prepared classical guitar. 2013. URL: https://www.youtube.com/watch?v=itu4IlcMTwY&list=R Ditu4IlcMTwY&start_radio=1 (дата звернення: 24.07.2025).

References

1. Kasilov, I. A. (2015). Rozvytok vykonavskoi tekhniki studentiv-hitarystiv u protsesi navchannia na fakulteti mystetstv [Development of performance technique of guitar students in the process of studying at the Faculty of Arts]. *Pedahohika vyshchoi ta serednoi shkoly – Pedagogy of Higher and Secondary School*, 45, 12–17. Retrieved July 17, 2025. Retrieved from: https://www.researchgate.net/publication/352265940_Rozvitok_vikonavskoi_tekhniki_studentiv-gitaristiv_u_procesi_navcanna_na_fakulteti_mistectv [in Ukrainian]
2. Tushchenko, M. M. (2024). Rozvytok vykonavskoi maisternosti studentiv-hitarystiv u protsesi navchannia v zakladakh vyshchoi osvity [Development of performance mastery of guitar students in the process of studying at higher education institutions]. *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadrov kultury i mystetstv: naukovyi zhurnal – Bulletin of the National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts: Scientific Journal*, 1, 339–343. Retrieved from: https://elib.nakkkim.edu.ua/bitstream/handle/123456789/5470/Visnyk_2024_1_Doi-339-343.pdf [in Ukrainian]
3. Shepherd, A. (2021). *The Application and Performance of Extended Techniques on the Classical Guitar* (MPhil Thesis, University of Adelaide). July 24, 2025. Retrieved from: https://digital.library.adelaide.edu.au/dspace/bitstream/2440/130673/1/Shepherd2021_MPhil.pdf. [in English]
4. Çoğulu, T. (2011). *Extended Techniques for the Classical Guitar*. VDM Publishing. July 24, 2025. Retrieved from: https://tolgahancogulu.com/wp-content/uploads/2019/07/Makale2_compressed.pdf. [in English]
5. Birch, M. (2005). *Jazz Mind and Classical Hands: Roland Dyens and his Style of Arranging and Performing* (Research Seminar). July 17, 2025. Retrieved from: https://s3.amazonaws.com/teacher-files-musicteachershelper-com/3435/jazz_mind_and_classical_hands_roland_dyens_and_his_style_of_arranging_and_performing.pdf. [in English]
6. Josel, S. F., & Tsao, M. (2014). *The Techniques of Guitar Playing*. Bärenreiter. July 17, 2025. Retrieved from: https://mingsao.net/wp-content/uploads/texts/The_Techniques_of_Guitar_Playing_excerpt.pdf [in English]
7. Kharkiv Guitar Quartet. (2012). *Leo Brouwer – Cuban Landscape with Rain* [Video]. YouTube. July 24, 2025. Retrieved from: https://www.youtube.com/watch?v=SarlejrRDc4&list=RDSarlejrRDc4&start_radio=1. [in English]
8. Dyens, R. (1985). *Tango en Skai*. Éditions Henry Lemoine. July 24, 2025. Retrieved from: <https://www.henry-lemoine.com/en/partitions-guitare/973-tango-en-skai.html>. [in French]
9. Dyens, R. (2009). *A Night in Tunisia* [Video]. YouTube. July 24, 2025. Retrieved from: https://www.youtube.com/watch?v=yeL5YNzvWek&list=RDyeL5YNzvWek&start_radio=1. [in English]
10. Narezo, K. (2021). *How to play GOLPE. Flamenco Guitar Lesson* [Video]. YouTube. July 17, 2025. Retrieved from: <https://www.youtube.com/watch?v=enfHpKtJolI>. [in English]
11. Meeker, J. (2020). *Guitar – Jared Meeker – Body Percussion* [Video]. YouTube. July 17, 2025. Retrieved from: <https://www.youtube.com/watch?v=YMvo30fQYXY>. [in English]
12. Fulara, A. (2022). *Two Handed Tapping for Classical Guitar & Roland Dyens* [Video]. YouTube. July 17, 2025. Retrieved from: <https://www.youtube.com/watch?v=6Dm6rDNXDII>. [in English]
13. Ortega Academy. (2021). *Slapping Nylon Strings* [Video]. YouTube. July 17, 2025. Retrieved from: <https://www.youtube.com/watch?v=GllBxEPqh-c>. [in English]
14. EverlastJazz. (2007). *Roland Dyens – Fuoco (Libra Sonatine)* [Video]. YouTube. July 17, 2025. Retrieved from: https://www.youtube.com/watch?v=AO9AhMqXs_s&list=RDAO9AhMqXs_s&start_radio=1. [in English]
15. Pickaso Guitar Bow. (2021). *A Classical Guitar Duet* [Video]. YouTube. July 17, 2025. Retrieved from: https://www.youtube.com/watch?v=8RqUw7N_vUg. [in English]
16. Castilla Peñaranda, C. I. (2009). *Leo Brouwer's Estudios Sencillos for Guitar: Afro-Cuban Elements and Pedagogical Devices* (Doctoral dissertation, University of Southern Mississippi). July 24, 2025. Retrieved from: <https://aquila.usm.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=2033&context=dissertations>. [in English]
17. HistoryLink. (1940). *John Cage debuts his “prepared piano” in Seattle on April 28, 1940*. July 24, 2025. Retrieved from: <https://www.historylink.org/File/9422>. [in English]
18. Avital, Y. (2013). *Kina' for Prepared Classical Guitar* [Video]. YouTube. July 24, 2025. Retrieved from: https://www.youtube.com/watch?v=itu4IlcMTwY&list=RDitu4IlcMTwY&start_radio=1. [in English]

Oleksii Taran – Master of Music Art, Lecturer at the Department of Instrumental Performance, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University; Senior Lecturer, Kyiv Children's Music School No. 7 named after Ihor Shamo

Modern Techniques and the Specifics of Their Application in the Interpretation of Classical Guitar Repertoire

The article is devoted to the analysis of contemporary techniques of classical guitar playing and the specifics of their application in the interpretation of concert repertoire. A wide range of techniques is examined – from percussive approaches (golpe, body percussion, tapping, slap) to experimental means («guitar bow», prepared guitar). It is shown that these techniques expand the timbral and rhythmic possibilities of the instrument, transform interpretative thinking, and bring the guitar closer to the tendencies of contemporary musical language.

The methodology is based on a combination of scientific and methodological literature analysis and the author's practical experience as a performer and pedagogue. Particular attention is given to international reference works and sheet music editions that systematize modern techniques, their notation, and methods of mastery.

The practical aspect relies on examples from the works of Leo Brouwer, Roland Dyens, and other composers, as well as on the analysis of their use in competition and educational practice. It is proven that contemporary techniques contribute to the transition from a cantilena-based model of interpretation to polyphonic and rhythmical-textural thinking. They make it possible to create multilayered textures, imitate ensemble sound, and stylize popular genres, while at the same time posing new challenges: dynamic balance, coordination of movements, and avoidance of excessive gestures.

The methodological recommendations focus on step-by-step acquisition – from exercises and rhythm control to integration into musical works. Emphasis is placed on the importance of video analysis, the use of a metronome, and experimental practices for developing interpretative freedom. Special attention is given to the need for a critical approach to innovative means (in particular prepared guitar), which requires the performer to clearly distinguish between traditional and experimental sound production.

The scientific novelty lies in the systematization of contemporary techniques in combination with methods of their acquisition, integrating global approaches with Ukrainian pedagogical practice.

The practical significance is determined by the possibility of applying the materials in educational programs and rehearsal work. The integration of contemporary techniques enriches the guitar concert repertoire and raises the professional level of the modern guitar school.

Key words: classical guitar, modern techniques, golpe, body percussion, tapping, slap, prepared guitar, guitar bow, interpretation, performance skills, pedagogical methodology.

Стаття надійшла до редколегії 24.09.2025

Стаття рекомендована до друку 27.10.2025

Опублікована 28.11.2025